

Charita

časopis Slovenskej katolíckej charity

ročník XXV./2016/02 (nepredajné)

TÉMA
NÁDEJ PRE DETI

september 2016

EDITORIÁL

03

AKTUALITY

Z arci/diecéznych charít
Zo sekretariátu

04
06

PROJEKT

20 rokov projektu Adopcia na diaľku®
Adoptívni rodičia odpovedali na naše otázky

08
22

TÉMA

Misia nášho centra v Ugande trvá už 5 rokov
SKCH otvorila v Rwande detské centrum
Našou úlohou je bezpodmienečné prijatie deťí
Poskytujeme útočisko pre matky s deťmi

10
12
14
16

ROZHOVOR

Podávame pomocnú ruku dievčatám a matkám s deťmi
Dom Caritas sv. Jozefa a jeho deti

18
20

SKCH V OBRAZOCH

Vietnam

24

POMOC

Potravinová pomoc na Slovensku

27

8

12

16

Adresár SKCH

Sekretariát Slovenskej katolíckej charity

Adresa: Kapitulská 18,
814 15 Bratislava
Tel.: 02-5443 1506, 5443 2503
Fax: 02-5443 3097
E-mail: sekretariat@charita.sk
http://www.charita.sk/
IBAN SK50 7500 0000 0006 8322 1653, ČSOB

Bratislavská arcidiecézna charita

Adresa: Krasinského 6,
821 04 Bratislava
Tel.: 02-442 50 374
E-mail: charitaba@charitaba.sk
http://www.charitaba.sk/
IBAN SK92 3100 0000 0040 1007 8918
Sperbank

Trnavská arcidiecézna charita

Adresa: Hlavná 43, 917 01 Trnava
Tel.: 033-5511 396, Fax: 033-5511 397
E-mail: sekretariat@charitatt.sk
http://www.charitatt.sk/
IBAN SK71 7500 0000 0040 0829 7855, ČSOB

Diecézna charita Banská Bystrica

Adresa: Tibora Andrašovana 44,
974 01 Banská Bystrica
Tel.: 048-472 0272, Fax: 048-472 0271
E-mail: charitabb@charitabb.sk
http://www.charitabb.sk/
IBAN SK23 0200 0000 0007 3684 1312, VÚB

Spišská katolícka charita

Adresa: Jesenského 5,
052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053-4424 500, Fax: 053-4424 500
E-mail: caritas@caritas.sk
http://www.caritas.sk/
IBAN SK28 0200 0000 0000 2963 4592, VÚB

Diecézna charita Rožňava

Adresa: Kósu-Schoppera 141/22,
048 01 Rožňava
Tel.: 058-7326415
E-mail: dchrv.sekretariat@gmail.com
IBAN SK92 0200 0000 0000 1813 7582, VÚB

Arcidiecézna charita Košice

Adresa: Bočná 2, 040 01 Košice
Tel.: 055-6255 317,
Fax: 055-6255 328
E-mail: adch-ke@charita-ke.sk
http://www.charita-ke.sk/
IBAN SK52 7500 0000 0005 1302 6193, ČSOB

Gréckokatolícka charita Prešov

Adresa: Hlavná 2, 080 01 Prešov
Tel.: 051-7723 970,
Fax: 051-7723 970
E-mail: gkcharita@gkcharita-po.sk
http://www.gkcharita-po.sk/
IBAN SK18 7500 0000 0040 0842 5976, ČSOB
VS: 001-10

Gréckokatolícka

eparchiálna charita Košice
Adresa: Dominikánske nám. 13,
040 01 Košice
Tel.: 055-6259 454
E-mail: eparchialnacharitakosice@gmail.com
IBAN SK77 3100 0000 0043 5022 8409
Ľudová banka

Diecézna charita Žilina

Adresa: Predmestská 12, 010 01 Žilina
Tel., fax: 041-723 1234,
E-mail: charitaza@gmail.com
http://www.charitaza.sk/
IBAN SK31 0900 0000 0004 2470 2305
Slovenská sporiteľňa

Diecézna charita Nitra

Adresa: Samova 4, 950 50 Nitra
Tel.: 037-7721 792, Fax: 037-772 1798
E-mail: sekretariat@charitanitra.sk
http://www.charitanitra.sk/
IBAN SK42 0200 0000 0006 9194 3162, VÚB

Slovenská katolícka charita (SKCH) poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmýšľanie.

Pre viac informácií: info@charita.sk, www.charita.sk

Deti, ktorým vraciame nádej

foto: Ivan Duda

Pri uvažovaní nad témou aktuálneho čísla časopisu Charita sa mi vynára hneď niekoľko obrazov z môjho detstva. Prázdniny u starej mamy, výlety s rodičmi, školské ihrisko, prípadne zimná sánkovačka. To všetko, a mnoho ďalších udalostí a príbehov, zažil určite každý z nás. Mali sme to šťastie, že prostredie, v ktorom sme ako deti vyrastali, nás chránilo a vytváralo nám priestor na rozvoj a rast tak, aby sme mohli študovať a snívať svoje veľké sny o budúcnosti.

Aktuálne sme však čoraz viac svedkami toho, že už aj nádej na lepšiu budúcnosť je pre veľké množstvo detí v tomto svete nedostupná. Mnohé z nich zápasia o holý život a prežitie, iné musia tvrdo pracovať, niektoré bojujú so zákernou chorobou, iné sú diskriminované, prípadne postihnuté veľkou ľudskou biedou. Je možné nad tým mávnuť rukou a uspokojiť sa s tým, že moja rodina a moje okolie sú zabezpečené a nič vážne im nehrozí.

Som veľmi rád, že práve Slovenská katolícka charita (SKCH) pred 20 rokmi vytvorila priestor, aby tí z nás, ktorým to nie je jedno, mohli konkrétne prispieť k tomu, aby sa podmienky života mnohých detí postupne zlepšili. Projekt Adopcia na diaľku® je postavený na konkrétnej pomoci a vzťahu obdarovaného dieťaťa a adoptívneho rodiča. Aktuálne je do projektu zapojených 7 krajín, a vďaka štedrosti slovenských darcov SKCH mohla pomôcť viac ako 5 254 deťom. Ďalším veľmi odvážnym príbehom pomoci tým najzraniteľnejším je Centrum

Nepoškvrneného srdca Panny Márie v Ugande, ktorého výstavba sa začala presne pred piatimi rokmi. Deti, ktoré každodenne bojujú s vírusom HIV, už nie sú samy a prostredníctvom celoslovenskej zbierky Pôstna krabička pre Afriku ich podmienky na život zlepšujeme. Najnovším projektom zameraným na pomoc deťom je Kultúrne centrum sv. Vincenta Palloti pre deti v pútnickom meste Kibeho v Rwande.

Vytvorenie prostredia pokoja a prijatia však nepotrebujú len deti v zahraničí. Aj na Slovensku je stále dostatok detí, ktorým rodinná situácia či iné životné okolnosti neumožňujú prežívať pokojné a radostné detstvo. Ani na tieto deti nezabúdame a podávame im pomocnú ruku prostredníctvom zariadení, ktoré prevádzkujú diecézne a arcidiecézne charity. Spoločne tak chceme aj im sprostredkovať slová sv. Matky Terezy z Kalkaty: „Človek nežije iba z lásky, ktorú prijíma, ale hlavne z tej, ktorú daruje.“

Ján Michalský

VYDÁVA: Sekretariát Slovenskej katolíckej charity; IČO 00179132; ADRESA REDAKCIE: Kapitulská 18, 814 15 Bratislava, tel. 02/5443 1506, fax 02/5443 3097, e-mail: sekretariat@charita.sk, bankové spojenie Slovenská sporiteľňa, č. ú.: SK37 0900 0000 0001 7687 5345 VS 140; ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: Ján Michalský; SPOLUPRACOVALI: Martina Borčíková, Jana Fedáková, Helena Stašáková, Veronika Tyrollová, Anna Bodoriková, Alexandra Hovancová; OBÁLKA: Michal Fulier; FOTO: Michal Fulier, Martin Víttek, Jana Fedáková, Ján Michalský, archív: SKCH, ADCH a DCH, DeD Považská Bystrica, Dom Charitas sv. Hildegardy z Bingenu, Helena Stašáková, Veronika Tyrollová, Anna Bodoriková, Alexandra Hovancová; GRAFICKÁ ÚPRAVA: SKCH, Ivan Duda; VÝROBA: PACE print, s. r. o.; REGISTRÁCIA MK SR EV 3635/09, ISSN 1338-1504.

Časopis je nepredajný, vychádza trikrát do roka vďaka darcom Slovenskej katolíckej charity.

Jeho vydávanie môžete podporiť dobrovoľným príspevkom na číslo účtu: SK37 0900 0000 0001 7687 5345, v. s. 140.

Diecézna charita Rožňava oslávila 20 rokov

Diecézna charita Rožňava si v tomto roku pripomína 20. výročie svojho založenia. Zamestnanci a dobrovoľníci charity spomínajú udalosť oslávili na spoločnom stretnutí v obci Divín. Program sa začal svätou omšou, ktorú celebroval generálny vikár Rožňavskej diecézy ThDr. Ján Mihok, PhD., ktorý zastúpil otca biskupa Mons. Stanislava Stolárika. Vo svojej homílii vyzdvihol často nedocenenú prácu zamestnancov, ktorí konajú skutočné skutky milosrdenstva pre svojich bratov a sestry. V nasledujúcej krátkej prednáške sa asi päťdesiatke zúčastnených prihovoral aj novohradský dekan Adrián Olach, Opus J. S. S., ktorý upriamil pozornosť na službu samotnému Kristovi, ktorej sa mu dostáva cez pomoc trpiacim. Zamestnanci a dobrovoľníci Charitného domu sv. Anny v Divíne pripravili pre účastníkov stretnutia okrem pohostenia aj pestrý popoludňajší program. Napriek veľkej horúčave sa prítomní mohli príjemne schladiť pri prehliadke opraveného kaštieľa a vínnej pivnice, ako aj v galérii miestnych majstrov maľby. Všetci spoločne tiež navštívili Kaplnku svätej Anny a Divínsky hrad. Diecézna charita Rožňava sa venuje starým, chorým, chudobným a ľuďom bez domova. Svoje strediská má v Rožňave, Kokave nad Rimavicou, Gelnici, Brezne, Lučenci a Divíne.

DCHRV

Aktívni ľudia bez domova v Trnave

Ľudia bez domova v Trnave spolu s dobrovoľníkmi Trnavskej arcidiecéznej charity (TACH) sa rozhodli urobiť počas letných mesiacov niečo pre mesto Trnava, pre jeho obyvateľov, ako aj návštevníkov. Tentoraz si vzali na mušku autobusové čakárne v rámci mesta. Postriekané sprejmami, polepené, znečistené – takéto sú každodenne na očiach okoloidúcich. Čoskoro sa to zmení! Klienti TACH s podporou dobrovoľníkov sa pustili do čistenia znečistených čakární. Aj týmto spôsobom TACH pomáha svojim klientom a mestu, kde žijú. Okrem jedla, šatstva, možnosti umyť sa či tráviť voľný čas v nízkoprahovom centre dáva svojim klientom v tomto prípade oveľa viac. Prácou môžu získať pocit, že sú potrební a užitoční. Aj takáto, na prvý pohľad obyčajná aktivita dáva ich dňom zmysel a vracia ich späť do života.

TACH

Nová záhrada v Komunitnom centre v Sečovciach

Koncom mája sa v Komunitnom centre Arcidiecéznej charity Košice v Sečovciach odohrali veľké zmeny. Už dlhšie bol záujem o vytvorenie záhrady pre rodiny Rómov, ktorí navštevujú toto zariadenie. Cieľom bolo motivovať ich k práci na svojom záhone, ukázať im, ako sa starať o hriadky, a tak si dopestovať vlastnú úrodu, aby mali prístup k čerstvej zelenine vo svojom jedálnom lístku. Prizvali sme na spoluprácu Televíziu JOJ a ich reláciu „Nová záhrada“. Dva dni intenzívnej práce, do ktorej sa zapojili aj Rómovia, priniesli dokonalý výsledok. Každá zapojená rodina dostala svoj záhon, o ktorý sa od tej chvíle začali starať, čo robia naozaj svedomite. Krásna úroda svedčí o ich nadšení a radošti zo zmysluplnej a dobre vykonanej práce. Teší nás, že sme pred touto výzvou obstáli, a ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruky k dielu.

ADCHKe

Káčer na bicykli v Dome sv. Anny

Nadácia TA3 si ako jeden z podporených projektov svojej charitatívnej akcie „Káčer na bicykli 2016“ vybrala aj zariadenie Gréckokatolíckej charity Prešov – Dom sv. Anny v Starej Ľubovni. V utorok 2. augusta 2016 odštartovali deti a mladí z Domu sv. Anny Petra Káčera a jeho tím na 2. etapu ich cesty. Pred samotným živým vstupom vystúpili deti s kultúrnym programom O dvanástich mesačikoch. Prípravy detí na takýto výnimočný deň zhrnula odborná garantka Domu sv. Anny, Soňa Gaborčáková: „Obrovské nadšenie z toho, že príde taká osobnosť, ako je Káčer, dávalo deťom energiu pracovať na sebe. Pokiaľ sa stretávajú so zdravými deťmi, tak im tie hocičo tolerujú, ale keď príde Káčer, ktorý má podobný problém, tak museli zapracovať na tom, aby ich výkony boli čo najlepšie.“ Nasledovalo slávnostné odštartovanie Petra a jeho tímu, sprevádzané hlasnou podporou našich účinkujúcich spoločne s divákmi. Ďakujeme Nadácii TA3 a Petrovi Káčerovi, že sa rozhodli podporiť práve Dom sv. Anny, a takýmto spôsobom vyčarovať úsmev na perách našim deťom a mladým.

GrCHPo

Návšteva Botanickej záhrady UPJŠ v Košiciach

V stredu 13. júla 2016 pracovníčky Denného stacionára sv. Bazila Veľkého v Myslave, zariadenia Gréckokatolíckej charity Košice, zorganizovali pre svojich klientov návštevu Botanickej záhrady UPJŠ v Košiciach. Za asistencie sprievodcu sa prítomní seniori dozvedeli, že botanická záhrada bola založená v roku 1950 a rozkladá sa na ploche 30 ha. Počas prehliadky sa postupne oboznámili so zaujímavými exotickými drevinami, ktoré pochádzajú z tropických a subtropických oblastí sveta, s podmienkami a rastom kaktusov, liečivých, úžitkových a dekoratívnych rastlín v skleníkoch a vo vonkajších častiach botanickej záhrady. Prehliadku sprevádzalo pekné počasie a príjemná atmosféra. Po absolvovaní prehliadky si klienti posadeli v centre botanickej záhrady, v altánku, kde si navzájom vymieňali dojmy a nadobudnuté informácie z prehliadky rastlín a drevín.

GrECHKe

Najstarší hospic u nás je v Bardejove

Hospice sú zdravotnícke ústavy poskytujúce odbornú starostlivosť ťažko chorým v poslednom úseku života, zomierajúcim a pacientom v bdelej kóme. Hospic Matky Terezy v Bardejove si v tomto roku pripomína 13 rokov od svojho založenia. Je najstarším hospicom na Slovensku a zriadila ho Arcidiecézna charita Košice. Výstavba hospicu prebiehala v rokoch 1997 – 2002, keď sa postupne podarilo vybudovať moderné zariadenie s celkovou kapacitou 20 lôžok. Martina Proneková, poverená vedením Hospicu Matky Terezy v Bardejove, priblížila starostlivosť, ktorú hospic poskytuje: „Pacient, ktorý k nám príde, už zažil rôzne nemocnice, vyšetrenia, má za sebou ťažkú cestu liečby. U nás je to pre neho obdobie tíšenia. Vytvárame atmosféru pokoja, aby pacient pri stanovení terminálneho štádia mal vytvorený priestor na zmierenie a poďakovanie.“ Hlavným cieľom hospicovej starostlivosti je, aby pacient nepocíťoval problémy, ktoré by mu sťažovali kvalitu jeho prežívania. Predovšetkým je to tíšenie bolesti a odstraňovanie symptómov, ktoré by mu mohli zneprijemniť deň. Jedinečná a zmysluplná hospicová starostlivosť do poslednej chvíle zohľadňuje potreby človeka. Hospicová filozofia sa javí ako oveľa citlivejšia v porovnaní s nemocničnou. „Práve preto vznikli hospice – aby človek, ktorý odchádza, mohol prežiť posledné dni v zariadení, ktoré vytvára vhodnú atmosféru. Rodina má prístup k svojmu príbuznému 24 hodín denne, a v prípade potreby si môže oddýchnuť v špeciálnych, na to určených izbách,“ doplnila Martina Proneková. Okrem vybavenia a miestností určených pre klientov sa v hospici nachádza aj Kaplnka Božieho milosrdenstva, ktorá uchováva vzácnu relikviu svätej Matky Terezy z Kalkaty.

ADCHKe

Charita opäť otvorila svoje brány počas podujatia Kapitulske dvory

Obyvatelia Bratislavy, ako aj návštevníci z celého Slovenska mali v sobotu 7. mája 2016 možnosť nazrieť do bežne uzavretých dvorov a záhrad cirkevných a súkromných domov na Kapitulskej ulici. Okrem samotných priestorov za múrmi stredovekých domov bol pripravený aj bohatý sprievodný program, a ulička tak v tento deň ožila prácami remeselníkov, hudobníkov a výtvarníkov, ktorí prezentovali svoje práce v niekoľkých pouličných stánkoch. Slovenská katolícka charita (SKCH), ktorá sa zúčastňuje tohto podujatia pravidelne, sprístupnila tento rok dvor a krásnu záhradu pod mestskými hradbami. Zamestnanci SKCH pripravili pre návštevníkov program zameraný na prezentáciu činnosti a aktivít, ktorými pomáhajú ľuďom v núdzi. Na dvore boli pripravené stoly s viacerými propagačnými materiálmi, ako aj výstava fotografií z Ugandy, kde SKCH prevádzkuje Centrum Nepoškvrneného srdca Panny Márie. V záhrade SKCH bola prezentácia projektu Stop obchodovaniu s ľuďmi, v rámci ktorej si mohli návštevníci prezrieť a prípadne aj zakúpiť výrobky klientov. Projekt Rafael III spolu so svojimi klientmi pripravil afganský kútik, kde bolo možné ochutnať koláč baklavu alebo si nechať ozdobiť ruky ornamentmi z heny.

Záhrada sa zmenila na predváždacie mólo, bazár a diskusné fórum

Záhrada sekretariátu Slovenskej katolíckej charity na Kapitulskej ulici v Bratislave sa v nedeľu 21. augusta 2016 zmenila na predváždacie mólo, bazár a diskusné fórum. Niekoľko týždňov intenzívne pripravované podujatie prilákalo veľké množstvo návštevníkov všetkých vekových kategórií. Akciu inicioval a na jej realizácii sa v hlavnej miere podieľal kolektív z projektu STOP obchodovaniu s ľuďmi, ktorý jej prostredníctvom otvoril viaceré aktuálne spoločenské problémy, ako fetišizovanie odevnej kultúry, nadprodukcia šatstva a nehumánne podmienky, za akých často vzniká. Na druhej strane poukázal na skutočnosť, že aj nosené oblečenie môže naďalej prinášať radosť a šetriť našu planétu. Podujatie otvorila dynamická prezentácia originálnych outfitov vytvorených zo šatstva zo Skladu solidarity nachádzajúceho sa v Petržalke, po ktorej nasledovala benefičná dražba. Po krátkej prestávke vyplnenej skúšaním a nákupmi šatstva ponúkaného v rámci bazára sa začala očakávaná prednáška a diskusia na tému „Módny priemysel a čo je za tým“. Prijemnú atmosféru podujatia v záhrade dotvorili farebné lampióny z recyklovaných PET fliaš, ako aj domáce občerstvenie.

Prezident prijal predstaviteľov slovenských humanitárnych organizácií

V rámci príprav na Svetový humanitárny kongres prezident SR Andrej Kiska prijal v utorok 17. mája 2016 zástupcov slovenských humanitárnych organizácií, ktoré pomáhajú ľuďom v núdzi v rôznych regiónoch sveta. Slovenskú katolícku charitu na stretnutí zastupoval Hugo Gloss, manažér humanitárnej pomoci a rozvojovej spolupráce. „Stretnutie s pánom prezidentom bolo veľmi podnetné a veľmi si vážim jeho záujem o tému humanitárnej pomoci. Hoci v médiách nenájdeme mnoho informácií o projektoch slovenských organizácií, pôsobíme v mnohých krajinách a obyvatelia nás tam vnímajú veľmi pozitívne. Pánovi prezidentovi sme preto mohli potvrdiť, že Slovensko sa aktívne zapája do pomoci ľuďom v núdzi, a verím, že toto je prvé z mnohých ďalších stretnutí,“ ponúkol svoje hodnotenie zo stretnutia Hugo Gloss. Okrem témy pôsobenia a aktivít slovenských organizácií v zahraničí bolo stretnutie zamerané aj na analýzu silných stránok humanitárnej pomoci, ktorá pochádza zo Slovenska, a zároveň diskutujúci identifikovali aj oblasti, v ktorých je potrebné ich činnosť zefektívniť.

Žiaci v Lomničke sa dozvedeli viac o problematike obchodovania s ľuďmi

V rámci realizácie preventívnych aktivít zameraných na problematiku obchodovania s ľuďmi sa pracovníčky projektu Stop obchodovaniu s ľuďmi Jana Ursíny a Anna Bartošová zúčastnili na sérii prednášok určených pre žiakov zo základnej školy v dedine Lomnička. V tejto obci žije početná rómska komunita, pričom na ich integrácii sa podieľajú svojou službou sestry sv. Františka z Assisi, ktoré naše pracovníčky na prednášku pozvali. Počas dvoch dní, 8. a 9. júna 2016, sa podarilo zrealizovať celkovo šesť prednášok na tému obchodovania s ľuďmi pre žiakov druhého stupňa základnej školy. Prednášok sa zúčastnili žiaci vo veľkom počte, pričom boli počas nich disciplinovaní a o tému sa aktívne zaujímali. Počas prednášky bolo žiakom premietnuté aj krátke video zachytávajúce skutočný príbeh dvoch predaných dievčat. V rámci videa mohli žiaci odpozorovať sny a túžby mladých dievčat, ako aj taktiku „náborárov“. Po skončení prednášky nasledoval interaktívny kvíz a prezentácia, ktorá jednoduchou formou priblížila obchodovanie s ľuďmi ako otroctvo 21. storočia.

Financovanie sociálnych služieb potrebuje „prebaliť“

Vo štvrtok 14. júla 2016 krátko po 13. hodine sa na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave konal netradičný verejný brífing novozníknutej Platformy za spravodlivé financovanie sociálnych služieb. Platforma združuje organizácie, ktoré sa dlhodobo venujú starostlivosti o odkázaných. Medzi jej signatárov patria Asociácia poskytovateľov sociálnych služieb Slovenskej republiky, Slovenská katolícka charita, Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku, Združenie seniorských prijímateľov sociálnych služieb a Asociácia sester a pacientov – ASAP. Cieľom platformy je dosiahnuť spravodlivé financovanie sociálnych služieb, až kým nebude na úrovni vyspelých štátov EÚ a pokiaľ sa na Slovensku neodstráni porušovanie ústavných práv odkázaných občanov. Na Hviezdoslavovo námestie prišli zástupcovia platformy s plienkami symbolicky „prebaliť“ nefungujúce financovanie sociálnych služieb, ktoré čelí kritike odbornej i laickej verejnosti už viac ako 7 rokov. Aktivisti si na svoju akciu vybrali deň, keď sa v rámci predsedníctva Rady EÚ stretávajú v budove bratislavskej Rady ministri sociálnych vecí členských štátov EÚ.

V Srbsku pomáhame predchádzať ničivým povodňam

Mohutné záplavy, ktoré v máji 2014 zasiahli Srbsko a ďalšie balkánske krajiny, spôsobili smrť 62 ľudí, tisíce ľudí vyhnali z ich domovov a priniesli so sebou obrovské materiálne škody. Slovenská katolícka charita (SKCH) poskytla pomoc zasiahnutému obyvateľstvu v spolupráci s Caritas Srbije, pričom vzájomná spolupráca pokračuje aj naďalej. Rok 2016 priniesol na základe dohody so srbskými kolegami projekt zameraný na prevenciu záplav a zosuvov pôdy v obci Valjevo. Cieľom projektu bolo rozšíriť a vyčistiť koryto miestnej rieky Ljubostinja, ktorá sa v minulosti pravidelne vylievala a ohrozovala 50 domácností. V súvislosti s tým bolo tiež potrebné spevniť svah, ktorého prípadný zosuv by ohrozoval 60 rodinných domov postavených v jeho blízkosti. Vďaka výbornej spolupráci s Caritas Srbije a donormi, ktorí podporili verejnú zbierku, sa podarilo zabezpečiť obec Valjevo a jej obyvateľov pred prípadnými ďalšími záplavami a zosuvmi pôdy.

Budúcnosť kňazského povolania v Ugande

V piatok 20. mája 2016 navštívil Slovenskú katolícku charitu (SKCH) biskup diecézy Arua v Ugande, Sabino Ocan Odoki. Práve na území diecézy o. biskupa Sabina je vybudované Centrum Nepoškvrneného srdca Panny Márie, ktoré je financované zo zbierky Pôstna krabička pre Afriku. V krátkom rozhovore otec biskup spomenul život v diecéze, ako aj výchovu budúcich kňazov. Upozornil pritom na chýbajúce finančné zdroje, ktoré by pomohli podporiť miestnych chlapcov v štúdiu teológie. Ich vlastné rodiny nie sú schopné platiť vzdelanie svojich detí. Miestna cirkev sa preto každoročne snaží hľadať finančné zdroje, aby tým posilnila štúdium kňazského povolania a cirkevnú komunitu v diecéze Arua.

foto: Michal Fuller

20 rokov projektu Adopcia na diaľku®

V tomto roku si pripomíname 20 rokov úspešného fungovania projektu Adopcia na diaľku®, ktorý Slovenská katolícka charita (SKCH) realizuje už od roku 1996. Projekt je postavený na konkrétnej pomoci a vzťahu obdarovaného dieťaťa a darcu. Vďaka finančnej podpore slovenských darcov dostávajú chudobné deti zdravotnú starostlivosť, zabezpečujú im výživu, ale hlavne dostávajú možnosť vzdelávať sa, čo im často prináša lepšie vyhliadky do budúcnosti a nádej splniť si svoje sny.

Prvými krajinami, v ktorých SKCH projekt začala realizovať, bola Bosna a Hercegovina a India. India dodnes tvorí najväčšiu časť adoptovaných detí. Postupne sa pridali Albánsko, Haiti, Vietnam, Uganda a Kazachstan. Poslednou krajinou, v ktorej sa spustila adopcia, je Ukrajina. Oblasť vzdelávania tvorí od začiatku hlavnú časť nákladov, na ktoré darcovia adoptovaných detí prispievajú. Vďaka ľuďom ochotným pomôcť bolo doteraz podporených viac ako 5 254 detí, ktoré dostali možnosť navštevovať školu a rozvíjať ďalej svoj potenciál.

V rámci bilancovania 20 rokov fungovania a toho, čo projekt priniesol do života detí na celom svete, prinášame konkrétne príbehy z niekoľkých krajín, kam podpora slovenských adoptívnych rodičov smeruje. V Albánsku projekt Adopcia na diaľku® spolupracuje so sestrami saleziánkami, ktoré spravujú Centrum Laura Vícuňa. Podporujú vzdelávanie detí, ktoré sem prichádzajú, no aj ich celkový rozvoj. Aj vďaka športu sa albánski chlapci učia hodnotám, ako sú férovosť či tímová spolupráca. Zapájajú sa pritom do celoštátnej súťaže, v ktorej sa im celkom dobre darí. Mládež sa z rôznych športových aktivít veľmi teší a spoločná radosť tímu utužuje aj ich vzájomné vzťahy, čo je pre komunitný život v Albánsku veľmi dôležité.

Vo Vietname projekt pomáha deťom z veľmi chudobných rodín. Jedným z nich je aj dievčatko Ha Tien Nguyen Thi, ktoré je polosierotou. Otec jej zomrel a matka sa stará sama nielen o dcéru, ale aj o svojich staručkých rodičov. Tieto tri generácie – dcéra, matka a jej starí rodičia – žijú v obydlí s hlinenou dlážkou, drevenými stenami a plechovou strechou. Matka v detstve utrpela ťažké popáleniny, keď sa učila v lodke pri olejovej lampe. Manžel jej zomrel. Babka má 83 a starý otec 85 rokov. Mama predáva ovocie na trhu, aby uživila rodinu. Dcéra je v škole v meste. Starkí sa musia počas dňa postarať o seba sami. Starajú sa tiež o hospodárske zvieratá, chovajú prasiatka.

V Ugande projekt dlhodobo spolupracuje s Centrom Nepoškvrneného srdca Panny Márie, ktoré sa stará o deti s vírusom HIV. Tohtoročný Medzinárodný deň detí mohli deti vďaka pomoci od darcov osláviť návštevou národného parku Murchinson Falls. Netreba pripomínať, že pre deti to bola unikátna možnosť, dokonca možno jediná v živote, ako sa dostať na výlet takéhoto typu. Výlet bol vzácny aj tým, že napriek menším zdravotným problémom pár dní pred odchodom sa ho mohlo zúčastniť všetkých 43 detí.

V spolupráci s Caritas Kazachstan sa podarilo aktuálne rozšíriť pomoc pre núdzne deti v Kazachstane. Do projektu Adopcia na diaľku® sa zapojili prvé deti z katolíckeho útulku v Kapčagaji. Ešte v roku 1998, so súhlasom biskupa Teofila Chovanca, otec Massimo – taliansky misionár – začal spolu s pracovníkmi farnosti organizovať činnosť „Očagov“ (voľne preložené „Teplá domova“ alebo „Rodinný kozub“) Panny Márie Eucharistickej. Ich cieľom bolo pomáhať deťom, mladým ľuďom a matkám s deťmi v ťažkých životných situáciách. V súčasnej dobe funguje v Kapčagaji šesť domov Očagov, jedáleň s kapacitou 60 miest, farský dom a kostol. Do Očagov sú prijímané deti rôzneho veku, národnosti a vierovyznania. V Očagoch žije teraz asi 48 detí a mladých vo veku do 21 rokov, starajú sa o ne sestričky a vychovávatelia. Deti dostávajú každý deň všetko potrebné na dôstojný život a majú vytvorené priaznivé podmienky na svoj rozvoj. Väčšina rodičov a ani príbuzných nepodporuje deti žiadnym spôsobom, a tak sú úplne závislé od našej pomoci. Školopovinným deťom chodia pomáhať s učením a domácimi úlohami päťkrát do týždňa dve učiteľky. Okrem toho prichádza trikrát do týždňa z Almaty sestra z Rehole sv. Františka, ktorá vedie záujmové krúžky, kde môžu deti získať rôzne zručnosti. Počas celého roku sú deti pod dohľadom lekára z miestnej polikliniky, ktorý navštevuje naše domy niekoľkokrát do týždňa. Okrem riaditeľa Očagov a farára v jednej osobe žijú s deťmi aj sestry, vychovávatelia a ďalší pomocníci. Všetci pracujú bez nároku na odmenu, čo je ich praktickým príspevkom na podporu rozvoja a starostlivosti o deti.

foto: archív SKCH

foto: Martin Vittek

Prázdniny sa už skončili, no pekné zážitky deťom z detského domova v dedinke Bortnyky ostávajú. Leto v tejto maličkaj ukrainskej dedinke bolo pre deti nezabudnuteľné, aj vďaka podpore slovenských darcov. Pre viacerých chlapcov to boli prvé prázdniny, ktoré mohli prežiť v bezpečnom prostredí. Detský domov prijal minulý rok sedem nových detí vo veku šesť až sedem rokov. Väčšina detí, ktoré sú tu umiestnené, mala pred príchodom do domova traumatické detstvo. O to sú ich prázdninové chvíle a zážitky ešte silnejšie a vzácnejšie. Prázdniny im priniesli nielen zábavu, ale aj skúsenosť a nádej, že ich život môže byť napriek traumatickej minulosti lepší. Počas tohto leta mohli zažiť rodinnú atmosféru a starostlivosť pracovníkov, ktorí pre ne pripravili letný tábor a pestré prázdninové aktivity. Slovenskí darcovia pomáhajú cez projekt Adopcia na diaľku® 34 chlapcom, ktorí v domove žijú. Do adopcie sú zapojení aj darcovia, ktorí nemajú adoptované konkrétne dieťa, ale podporujú tento detský domov pravidelným príspevkom v ľubovoľnej výške. Tieto financie sú použité na zabezpečenie primeranej starostlivosti pre všetky deti, ktoré tu aktuálne žijú. Deťom je poskytovaná strava, bývanie, oblečenie, zdravotná starostlivosť, školské pomôcky, vzdelávanie, no aj psychologická pomoc, či pomoc špeciálneho pedagóga. Pracovníci domova sa snažia deti vychovávať v rodinnej atmosfére, kde každý môže zažiť svoju hodnotu, rešpekt a úctu od ostatných. Zároveň sa deti učia budovať vzájomné vzťahy, spolupracovať s ostatnými v kolektíve a pomáhať jeden druhému či sa navzájom podeliť.

Martina Borčíková

Ďakujeme všetkým darcom a podporovateľom projektu Adopcia na diaľku®, veríme, že aj vďaka vašej pomoci a podpore budeme môcť aj naďalej spoločne pomáhať tým najzraniteľnejším deťom. Viac informácií nájdete na www.adopcianadialku.sk, prípadne tel. číslo 0915 724 458, alebo e-mail: borcikova@charita.sk.

foto: Martin Vitek

Misia nášho centra v Ugande trvá už 5 rokov

Centrum Nepoškvrneného srdca Panny Márie, ktoré na severe Ugandy vybudovala Slovenská katolícka charita (SKCH), oslavuje 5 rokov od svojho vzniku. SKCH chcela s pomocou centra pomôcť riešiť zložitú situáciu miestnych obyvateľov, ktorých od čias ozbrojených konfliktov v osemdesiatych rokoch sužuje vírus HIV a chudoba.

Základný kameň nového centra bol položený v auguste 2011. Už o rok neskôr boli dokončené budovy domu pre dievčatá, domu pre dobrovoľníkov, kancelárie, kuchyne a pôvodné africké domčeky pre zamestnancov. Dňa 5. decembra 2012 bolo Centrum Nepoškvrneného srdca Panny Márie slávnostne otvorené. Následne v roku 2014 bol dokončený dom pre chlapcov, pričom hneď od roku 2015 doň už prišli prví chlapci. Súčasťou centra je aj kaplnka, ktorá slúži aj miestnym ľuďom z blízkej dedinky Unna. Hlavnou úlohou centra je podať pomocnú ruku zraniteľným deťom, sirotám a polosirotám s HIV a AIDS.

Centrum je zároveň partnerom projektu Adopcia na diaľku®, ktorý je zameraný na pomoc deťom z chudobných rodín v zahraničných krajinách, tým spôsobom, že adoptívni rodičia zo Slovenska môžu miestne

deti podporovať aj dlhodobo. V súčasnosti je v Ugande do projektu zapojených viac ako 400 detí. SKCH vysiela do centra pravidelne dobrovoľníkov, ktorí pomáhajú pri realizovaní aktivít pre deti.

V roku 2016 SKCH začala budovaním odborných dielní (krajčírka, murárska a stolárska), v ktorých budú môcť staršie deti z centra a jeho okolia nadobudnúť zručnosti, vďaka ktorým získajú pracovné návyky, a v budúcnosti sa budú vedieť postarať o seba a svoje rodiny. Prevádzka centra v Ugande je založená výlučne na príspevkoch darcov celoslovenskej zbierky Pôstna krabička pre Afriku.

Pri príležitosti 5. narodenín centra sme požiadali o rozhovor Margitu Kačányiovú, laickú misionárku, ktorá sa podieľala na výstavbe centra a v súčasnosti pôsobí v centre ako koordinátor za SKCH.

foto: Michal Fulier

Ako vznikla myšlienka založiť a vybudovať centrum Nepoškvrneného srdca Panny Márie?

Napadlo mi to už dávno, vzhľadom na to, že som chcela pomáhať. Moja kamarátka Katarína stále hovorila o tom, koľko je v Ugande HIV pozitívnych detí. A tak vznikla myšlienka, že niekde v Ugande by som chcela pomáhať takýmto deťom a postaviť pre ne dom.

Akým spôsobom sa podarilo zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na výstavbu centra?

Najprv som hľadala niekoho, koho som poznala. Najskôr som oslovila profesora Krčméryho, ktorý v tom čase realizoval iné projekty a nemal dostatok financií. Tak som hľadala ďalej, organizáciu, ktorá by bola ochotná podporiť realizáciu takéhoto projektu. Podarilo sa mi skontaktovať sa s generálnym sekretárom SKCH Radovanom Gumulákom, ktorý mi povedal, že nad tým povie. Po mesiaci mi oznámil, že Slovenská katolícka charita je ochotná podporiť tento projekt.

Koľko trvala samotná výstavba centra?

V roku 2011 sme sem dorazili a najskôr sme museli čakať na vyjadrenie biskupa, pretože sme chceli stavať v jeho diecéze. Celá výstavba trvala 4 a pol roka. Posledný bol zatiaľ postavený chlapčenský dom, minulý rok v januári. Pozemok centra bol pôvodne „buš“, pásoľ sa tu dobytok. Geograficky ide o lokalitu za mestom Adjumani na severe Ugandy.

Bolo náročné vybudovať centrum – ako ste si zabezpečovali napr. robotníkov a remeselníkov?

Ani by som nepovedala, že to bolo náročné, pokiaľ bolo dosť dobrodincov a mali sme peniaze a motiváciu, tak to bolo stavané s láskou. Motivácia bola dať strechu nad hlavou opusteným a chorým deťom. Hľadali sme lokálnych ľudí. Tu nie sú firmy. Cez Katarínu sme sa dozvedeli, ktorí sú stavbári, stolári, a potom sme si z nich vyberali tých najlepších. Dohodli sme sa, vyhotovil sa plán, koľko čoho potrebujeme, a začalo sa stavať.

foto: Martin Vittek

Vedeli by ste nám opísať, ako vyzerá centrum (budovy, ľudia a pod.)?

Centrum je veľmi pekné, je tu plno detí, o ktoré sa stará spolu 22 ľudí. Budovy sme stavali postupne, prvý domček, ako som už spomínala, bola terajšia kancelária. Potom sa začala stavať malá kuchyňa. Jedávali sme pod celtou v prírode, aj varili. Po jedálni sa začal stavať dom pre dievčatá, postupne prichádzalo na dom pre dobrovoľníkov, potom vznikla kuchyňa pre deti. Pokračovali sme s jedálňou pre deti, kaplnkou, ambulanciou a nakoniec dom pre chlapcov.

Ako vyzerá bežný deň v centre, mohli by ste nám ho opísať?

Ráno o 6.00 deti vstávajú, 6.20 – 6.30 berú lieky, 6.30 sa presúvajú na porridge (raňajky) a o 7.00 idú na krátku modlitbu k Panne Márii, krátko pred štvrt na osem sa poberú do školy Unna. Deti, ktoré navštevujú škôlku, vstávajú v rovnakom čase a spoločne si idú po lieky aj na raňajky. Po raňajkách upratujú jedáleň a 7.40 odchádzajú do škôlky, kde sú až do 12.00. Naobedujú sa a oddychujú do 15.30. Deti zo školy prichádzajú na obed od 12.30 do 13.30 a potom sa vracajú do školy, kde sú do 16.30. Po príchode si urobia svoju hygienu, o 18.00 idú na odber liekov, 18.30 odchádzajú na modlitbu svätého ruženca. 19.20 majú večeru a po večeri prváci, druháci a škôlkari idú spať. Tretiaci, štvrtáci a piatci sa učia do 21.00 a potom idú do postele. Starší sa učia do 22.00 a odchádzajú na odpočinok.

foto: archív SKCH

Čím je pre vás osobne centrum, ako ho vnímate?

Ako som spomínala na začiatku, centrum pre HIV deti je veľmi dôležité na udržanie života najzraniteľnejších detí. Vzhľadom na to, že majú dostatok jedla, pravidelný prísun liekov, že môžu chodiť bezstarostne do školy, že sa môžu učiť, že necítia ťažobu života a tak sa môžu dožiť dlhšieho veku a zaradiť sa do normálneho života.

Čo čaká centrum v najbližšom čase, aké máte plány na najbližšie obdobie?

V najbližšom období chceme postaviť budovu škôlky, pretože zatiaľ máme len provizórnu, ktorú navštevujú nielen deti z centra, ale aj z okolia, spolu 63. Toho času sme začali stavať tri technické triedy – krajčírsku, stavbársku a stolársku aj s oplotením. Ďalej chceme rozbehnúť laboratórium v našom centre, aby sme mohli robiť základné vyšetrenia u nás v centre. Plánujeme tiež zlepšiť dodávku elektrickej energie pre deti, aby sa mohli rozvíjať krúžky, ako napríklad hra na klavíri. Našou najväčšou túžbou je v budúcnosti postaviť základnú školu.

Ján Michalský

foto: Jana Fedáková

SKCH otvorila v Rwande detské centrum, integrovala aj Pygmejov

Rozpadávajúca sa stará chatrč, plná špiny a odpadu, zakliesnená na kopci uprostred množstva buriny. Takto ešte začiatkom roka vyzerala opustená budova na juhu Rwandy, ktorú by tam človek uprostred vysokej trávy zrejme ani nezbadal. Dnes sa na jej bráne každé ráno otvoria dvere a dovnútra vbehnú desiatky naradostnených detí. Prečítajte si, ako v chudobnom mestečku Kibeho, kde sa zjavovala Panna Mária, funguje vďaka podpore Slovenskej katolíckej charity (SKCH) nové Kultúrne centrum sv. Vincenta Pallotti pre deti.

S nápadom vybudovať centrum prišli dobrovoľníci a miestna rehoľa pallotínov. Aspoň trochu chceli zlepšiť život deťom z veľmi chudobného prostredia, o ktoré sa rodičia nedokážu dobre postarať, a ktoré trpia podvýživou i rôznymi chorobami z nedostatočnej hygieny a zlej stravy. Rozhodli sa vytvoriť pre ne miesto, kde by sa zahrali, dostali výživnú stravu, základné predškolské vedomosti a už sa viac iba netúlali po uliciach.

Miestna rehoľa pallotínov poskytla pozemok a starú budovu, ktorú bolo treba opraviť. Slovenská katolícka charita (SKCH) vyslala dobrovoľníkov a na celý projekt poskytla financie z verejnej zbierky

Pôstna krabička pre Afriku 2016. Miestni robotníci tak začali pracovať na rekonštrukcii budovy a prístavbe dvoch menších objektov (kuchyne a toalety) a dobrovoľníci zase odštartovali výber detí, navštevovali jednotlivé rodiny a robili pohovory s budúcimi animátorkami. Vďaka úsiliu dobrovoľníčok SKCH, ako aj miestnej rehole pallotínov sa nakoniec podarilo centrum slávnostne 23. mája otvoriť. Aktuálne ho navštevuje 43 detí vo veku od štyroch do šiestich rokov. Takmer polovica z nich sú pritom Pygmejovia. Členovia tohto kmeňa, ktorí sú všeobecne známi pre svoj malý vzrast, tvoria v Rwande menej než jedno percento populácie a v zlých podmienkach žijú často vylúčení na okraji spoločnosti. SKCH sa ich prijatím do centra snaží zrovnoprávniť s ostatnými, aby sa už viac nevytvárala ilúzia ich menejcnosti.

Centrum stojí v centre Kibeho na kopčeku pod kalváriou. Vyšliapanými chodníkmi sa na jej vrchol každý deň chodia modliť skupinky pútnikov, no keď na stráni v tráve spokojne posedáva a vyšíva hŕstka matiek, aj to je znamenie, že centrum je otvorené. Matky na deti čakajú celé predpoludnie, mnohé totiž musia do centra dochádzať aj dve hodiny pešo. No deti neprídu len vtedy, ak sú choré. Výučba sa začína o 8.00 h. Deti sú rozdelené do dvoch tried, predovšetkým podľa veku, ale aj podľa vedomostí. Dve miestne animátorky učia deti v jazyku kinyarwanda základom písania a počítania, rozoznať farby či tvary alebo ich oboznamujú s prvými anglickými slovíčkami. Spoza modrých okeníc sa tak predpoludním do okolia často ozýva burácajúce „one, two, three...“.

Chlapci a dievčatá sa učia tiež základným hygienickým návykom a animátorky sa snažia rozvíjať aj ich kreatívne myslenie. Spolu kreslia, lepia či strihajú. Po výučbe deti dostávajú výživnú ovsenú kašu, rovnako ako aj v iných školách a škôlkach v Rwande, v piatky ešte aj

mlieko, banány či chlieb. Nikdy sa pritom nesmie zabudnúť na modlitbu. Okrem jedla poskytuje centrum deťom aj obuv a oblečenie. Po jedle nastáva čas hrania. Niektoré deti tak vybehnú na dvor, kde sa hrajú s loptou alebo skáču cez švihadlo, iné si vnútri trpezlivo skladajú lego alebo kreslia farebnými kriedami na tabuľu. Vyučovanie sa končí napoludnie. Celý chod centra riadia dobrovoľníci. Usmerňujú animátorov, nakupujú potraviny, drevo či školské pomôcky, pomáhajú pri vyučovaní aj pri finančných záležitostiach centra. SKCH bude do Kibeho vysielat svojich dobrovoľníkov aj naďalej, aby bol na mieste stále prítomný aspoň jeden.

Náklady na rekonštrukciu starej budovy, výstavbu malej kuchyne a toalety a nákup zariadenia do dvoch tried sa vyšplhali na vyše 5000 eur. Finančné prostriedky na mesačný chod centra sa zatiaľ odhadujú na 300 eur. Po roku úspešnej prevádzky by sa malo centrum podľa posledných informácií premiestniť do väčších priestorov.

Jana Fedáková

foto: archív DeD Považská Bystrica

Našou úlohou je bezpodmienečné prijatie detí

Detský charitný dom Považská Bystrica (DeD) si v tomto roku pripomína už 24 rokov svojej existencie. Pôvodne bol založený v roku 1992, ako účelové zariadenie Diecéznej charity Nitra, a následne, po zriadení novej Žilinskej diecézy v roku 2008, sa jeho zriaďovateľom stala Diecézna charita Žilina.

DeD je zariadenie s celoročnou prevádzkou, v ktorom sa vykonávajú opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre dieťa, ktoré: bolo odňaté zo starostlivosti rodičov na prechodný čas potrebný na úpravu pomerov dieťaťa a pomerov rodiny, vyžaduje zvýšenú starostlivosť na základe výsledkov odbornej diagnostiky z dôvodu porúch správania, alebo je mladým dospelým. DeD sídli v priestoroch Mesta Považská Bystrica, na sídlisku SNP, kde disponuje účelovými priestormi troch budov a rozľahlou záhradou s inštalovanými preliezačkami, hojdačkou, pieskoviskom, lavičkami pre deti. Celková kapacita zariadenia je 30 detí a mladých dospelých, pričom aktuálne v ňom žije 19 detí.

Umiestnené deti a mladí dospelí pochádzajú z rodín, partnerstiev, kde zlyhala výchova rodičov – náhlou zmenou, zvratom situácie v rodine, zmenou zdravotného stavu, vplyvom alkoholu, psychickej poruchy, stratou bývania alebo sa rodičia o dieťa nevedia, nemôžu, alebo nechcú postarať. Starostlivosť sa organizuje v troch skupinách – v dvoch samostatných skupinách a jednej skupine mladých dospelých. Cieľom je pripraviť deti do života tak, aby sa po praktickej i finančnej stránke vedeli samy o seba postarať po dovŕšení plnoletosti a odchode z DeD. Mladý človek po dovŕšení veku 18 rokov, ukončení nariadenej ústavnej starostlivosti, môže požiadať o zotrvanie v DeD na základe zmluvy a je priradený do skupiny „Mladí dospelí“. V tejto skupine môže mladý človek zotrvať do veku 25 rokov, v prípade neukončeného vzdelávania výnimočne do veku 27 rokov.

V detskom charitnom dome pracuje v súčasnosti 15 zamestnancov. V priamom kontakte s deťmi je 6 samostatných vychovávateľov a 4 pomocní vychovávatelia. Veľkou oporou detí i vychovávateľov je psychologička. Pre prácu s biologickou rodinou je vyčlenený sociálny pracovník. Okrem nich pomáhajú aj dobrovoľníci, ktorých práca je veľmi vítaná. „Za úspech pokladáme zintenzívnenie návštevy rodičov v zariadení a pravidelnejšie víkendové pobyty detí v biologickej rodine. Naďalej sa snažíme poskytovaním sociálneho poradenstva a v prípade možnosti aj materiálne pomáhať deťom a dospelým, ktorí ukončili pobyt v našom zariadení, a z ktorých niektorí si zakladajú vlastné rodiny. So všetkými, ktorí ukončili u nás pobyt, udržiavame kontakty. „Bývalé deti“, ako familiárne nazývame tých, ktorí odišli z nášho DeD, nás samy kontaktujú, sú nám nápomocné, zaujímajú sa o život v charite, navštevujú nás,“ uviedla vedúca zariadenia Mgr. Helena Stašáková.

Počas prázdnin je pre deti pripravených viacero aktivít a bohatý program. „Detský dom na kolesách“ je jednou z akcií, v rámci ktorej sa deti spoločne s vychovávateľkami premiestnia na vybrané miesta, kde sú pre ne pripravené spoločné aktivity. V tomto roku navštívili dedinku Komoča pri Nových Zámkoch. V rámci priestorov DeD od júna 2016 funguje „Záhradná cukráreň“, ktorá je otvorená pre verejnosť. Pre návštevníkov cukrárne sú pripravené sladké dobroty, káva a čaj, na ktorých príprave sa podieľajú priamo deti z DeD.

foto: archív DeD Považská Bystrica

„Naše zariadenie je účelovým zariadením Cirkvi, našou túžbou je odovzdať deťom dar viery, sprostredkovať skúsenosť živého Boha, modlitby a kresťanského spoločenstva. Nie vždy sa nám to darí. Vedeť deti k hodnotám dobro, láska, spoločenstvo, pokoj. Každoročne putujeme s deťmi počas prázdnin do Medžugoria, na pútné miesta – Hostýn, Šaštín, Turzovka,“ pokračuje v rozprávaní Helena Stašáková.

Voľnočasové aktivity detí počas školského roka predstavujú „Charitné kino“, kde sa miestnosť herne premení na kinosálu. V spolupráci s Vlastivedným múzeom Považská Bystrica sa už viac rokov realizuje projekt práce so šúpolím, kde sa pod odborným dohľadom pracovníčky UĽUV-u deti učia tvarovať šúpolie a vyrábať postavičky. V bežných aktivitách detí nechýba plávanie, bazén a turistika do okolia Považskej Bystrice. „Práca v DeD je špecifická, vyžaduje celého človeka v službe deťom. Najdôležitejšími vzťahovými osobami detí je otec a mama, ktorých nikto nenahradí. Našou úlohou je bezpodmienečne prijatie detí tak, aby sa cítili bezpečne, milované, aby sa ich osobnosť mohla rozvíjať čo najlepšie. Poskytovanie starostlivosti a záujmu o každé z nich osobitne, aby dozrievali a dospievali na ľudí, ktorí sa budú usilovať o dobro a dokážu prevziať zodpovednosť za seba a iných. Aby boli platnými členmi spoločnosti – generácie, ktorá prichádza po nás,“ uviedla na záver Helena Stašáková.

Helena Stašáková, Ján Michalský

foto: archív DeD Považská Bystrica

foto: archív Dom Charitas

Poskytujeme útočisko pre matky s deťmi

Dom Charitas sv. Hildegardy z Bingenu v Rabči je zariadením núdzového bývania, ktoré poskytuje sociálnu službu pre týrané matky s deťmi, slobodné matky a ženy, na ktorých je páchané násilie a nemajú zabezpečené bývanie alebo ho nemôžu z vážnych dôvodov užívať.

Dom vytvára dočasné zázemie s kapacitou 20 miest v dvoj-, troj- a štvorlôžkových izbách. Aktuálne je v Dome Charitas sv. Hildegardy z Bingenu 5 matiek a 11 deťí, pričom v najbližšom čase bude prijatá ďalšia matka s dvoma deťmi. Od svojho otvorenia v roku 2008 poskytol prístrešie 156 prijímateľom sociálnej služby, z toho 63 matkám a 93 deťom. Vek deťí je rôzny, ale reálne sú tu prítomné deti od 0 do 18 rokov. V zariadení núdzového bývania je táto forma pomoci poskytovaná ako bývanie na určitý čas, pričom je v ňom zahrnuté aj sociálne poradenstvo a pomoc pri uplatňovaní práv a právom chránených záujmov. Dom tak vytvára pre matky istý odrazový mostík, to znamená, že ak naozaj chcú, majú šancu sa zotaviť, nabráť

nové sily, získať sebavedomie, naučiť sa životne dôležitým zručnostiam, zodpovednosti, našetriť si potrebné finančné prostriedky a po určitom čase si nájsť aj keď skromné, ale vlastné bývanie. Každopádne veľmi veľa závisí od samotnej matky, od jej snahy a odhodlania zmeniť svoju doterajšiu situáciu. Vzhľadom na rôzne traumatizujúce a negatívne zážitky z rodinného prostredia alebo z minulosti veľmi často potrebujú odbornú psychologickú a psychiatrickú pomoc a podporu. Pri riešení problémov im dom pomáha formou poradenstva eliminovať a prekonať tieto traumatické následky spôsobené násilím a jeho rôznymi podobami. Vo väčšine prípadov je táto pomoc zabezpečovaná prostredníctvom odborníkov, a to v ambulanciách v blízkom okolí.

foto: archív Dom Charitas

Dom sv. Hildegardy z Bingenu poskytuje tiež sociálnu pomoc slobodným matkám a týraným ženám, ktoré boli nútené s deťmi opustiť svojho manžela alebo druhá z dôvodu, že požíval alkoholické nápoje, bil ich, vyhrážal sa im, nemali peniaze na živobytie a hrozilo im, že sa ocitnú na ulici. Mesačný príjem matiek, ktorý poberajú, pozostáva vo väčšine prípadov z rodičovského príspevku, rodinných prídavkov a občas aj z malej sumy výživného od otca detí.

„Denný režim v dome sa začína hygienou, potom nasledujú raňajky, škôlka, škola, upratovanie, príprava obeda, obed, tichý čas pre menšie deti, domáce úlohy pre školákov, rôzne hry, aktivity, pracovná terapia, olovrant, drobné práce, večera, hygiena a spánok. V rámci fungovania domu je veľmi cenená práca dobrovoľníkov a podpora zo strany mnohých dobrodincov,“ uviedla Veronika Tyrolová, riaditeľka Domu Charitas sv. Hildegardy z Bingenu.

Z doterajších aktivít domu je možné spomenúť organizovanie rôznych drobných prác v zariadení a v jeho okolí, výlety počas prázdnin, tábory, hry, súťaže, karnevaly, návštevy kina, ihriska, prechádzky, sledovanie náučných filmov, prednášok. Zamestnanci rozvíjajú tiež spoluprácu s občianskymi združeniami, školami, ktoré sú nápomocné a pripravujú pre matky a ich deti rôzne aktivity a venujú sa im.

Okrem toho, že sa matky počas dňa venujú svojim deťom a snažia sa, aby svoj zvyšný voľný čas využili plnohodnotne, v rámci pracovnej terapie sa spolu so sociálnou pracovníčkou podieľajú aj na skrášľovaní vonkajšieho a vnútorného areálu zariadenia. Počas roka pestujú v záhrade a v skleníku rôznu zeleninu. Vyrábajú rôzne produkty, ako voňavé mydla, sviečky, košíčky, vankúše, náramky a iné výrobky. Tieto výtvary darujú dobrodincom, prípadne ich ponúkajú na rôznych akciách či trhoch za dobrovoľný príspevok, čo ich aj motivuje sa do výroby zapájať. Do týchto aktivít sa zapájajú aj staršie deti.

Dom sv. Hildegardy z Bingenu je katolícke zariadenie a ponúka pre matky s deťmi aj duchovný program. Viaceré matky prejavili záujem o krst svojich detí a následne sv. prijímanie či sviatosť birmo-

foto: archív Dom Charitas

vania. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť dobrú spoluprácu s miestnymi kňazmi. Pripravujú mamy a ich deti na spomínané prijatie sviatostí. Jedenkrát v mesiaci sa matky spolu so sociálnymi pracovníčkami zúčastňujú na duchovných obnovách, deti na detských sv. omšiach a taktiež na aktivitách, ktoré organizujú: Týždeň plný prekvapení, Deň pre všetkých – spojený s rôznymi hrami a opekačkou, Stavenie snehových bytostí v zime a vždy ich poteší návšteva Mikuláša.

„Keď matky so svojimi deťmi opustia dom, sme s nimi naďalej v telefonickom kontakte a v prípade núdze sa stále môžu na nás obrátiť a požiadať o radu či pomoc,“ uviedla na záver Veronika Tyrolová.

Veronika Tyrolová, Ján Michalský

Podávame pomocnú ruku dievčatám a matkám s deťmi

Dom Charitas sv. Kláry v Liptovskom Mikuláši je zariadením, ktoré prevádzkuje Spišská katolícka charita a poskytuje zázemie pre dievčatá vo veku 10 – 18 rokov, ktoré musia zostávať mimo svojej rodiny. Zároveň vytvára bezpečný priestor pre matky s deťmi, ktoré potrebujú dočasné ubytovanie a pomoc. O rozhovor sme požiadali Mgr. Annu Bodoríkovú, riaditeľku Domu Charitas sv. Kláry.

Kedy vznikol váš dom a ako dlho už funguje ?

Naše zariadenie, ktoré je súčasťou zariadení Spišskej katolíckej charity, je malokapacitné krízové stredisko pre dievčatá vo veku od 10 do 18 rokov, ktoré sa musia zotaviť mimo svojej rodiny, a pre matky s deťmi. Samotný dom otvoril svoje brány 1. januára 2002, pričom je zároveň zapísaný ako neštátny subjekt poskytujúci sociálne služby v súlade so Zákonom NR SR č. 195/1998 Z. z. v registri právnických a fyzických osôb poskytujúcich sociálne služby, vedenom na Krajskom úrade v Košiciach.

Aké typy služieb poskytujete?

Dom Charitas Sv. Kláry poskytuje svoje služby ako zariadenie, pobytovou formou. Od roku 2002 poskytujeme komplexnú starostlivosť, ktorá zahŕňa nasledujúce služby: krízová intervencia (okamžité zasiahnutie v prípadoch, keď dôjde k ohrozeniu života alebo zdravia klienta), psychologická, sociálna a špeciálno-pedagogická diagnostika, odborná psychologická, sociálna a pedagogická starostlivosť. Zabezpečujeme tiež stravovanie, bývanie a ošatenie pre naše klientky. Podieľame sa tiež na zabezpečení vzdelávania (príprava na vyučovanie, sprevádzanie do školy a zo školy...), ako aj zdravotnej starostlivosti. Vo voľnom čase naši zamestnanci pripravujú pre klientky rekreačno-pohybové a športové aktivity, hravé a relaxačné aktivity a poskytujú pracovnú terapiu a duchovné vedenie.

Pre koho je vaše zariadenie prioritne určené?

V našom stredisku sú umiestnené predovšetkým dievčatá a mladé ženy, ktoré museli byť vzhľadom na akútne ohrozenie vyňaté zo svojho rodinného prostredia. Prevádzka pobytového oddelenia je nepretržitá, pričom jeho služby môže využiť súčasne 12 klientov. Veková hranica našich klientov je 10 – 25 rokov. V prípade umiestnenia detí s matkou spodná veková hranica nie je rozhodujúca. Klienti k nám prichádzajú buď na základe predbežného rozhodnutia súdu, prípadne na základe dohody s ich rodičmi alebo inými

foto: archív Anny Bodorikovej

zákonnými zástupcami, alebo naše zariadenie vyhľadajú sami. Rovnako ako v našich ďalších programoch, aj v krízovom stredisku zohráva dôležitú úlohu spolupráca s ďalšími inštitúciami. Našími najdôležitejšími partnermi sú odbory sociálnoprávnej ochrany pri úradoch práce, sociálnych vecí a rodiny, lekári, psychológovia, učitelia, polícia a ďalší odborníci pracujúci s deťmi a ich rodinami.

Koľko detí máte aktuálne vo vašom zariadení?

Momentálny počet detí v zariadení je 9.

Aký je denný program pre deti, akým aktivitám sa venujú?

Keďže máme 2 zariadenia (nocľaháreň pre matky s deťmi a krízové stredisko) akoby „pod jednou strechou“, zostava detí je veľmi rôznorodá, od úplne malinkých, niekedy novorodencov, až po dievčatá vo veku od 10 do 18 rokov. Menším deťom sa venujú ich mamky – starostlivosť o dieťa, hygiena, spoločné vychádzky, trávenie času s deťmi v herni zariadenia... Podporujeme, aby vzťah matky s jej dieťaťom sa rozvíjal, aby sa vedeli spolu hrať, rozprávať, tráviť čas zmysluplne. Staršie deti už pomáhajú pri menších domácich prácach a v rámci denného režimu majú pevne stanovený čas na prípravu na školské vyučovanie.

foto: archív Anny Bodoríkovej

Aké aktivity s klientkami a deťmi realizujete?

Podujatí a aktivít, ktoré pre deti pripravujeme, je počas roka veľké množstvo a pravidelne o nich informujeme aj na našej webovej stránke www.dchsk.caritas.sk. Ide zväčša o kultúrne, športové a tvorivé aktivity realizované pomocou projektov. Patria medzi ne Deň radosti, maškarný ples, prímestské tábory, či výlety do bližšieho či vzdialenejšieho okolia.

Majú deti, o ktoré sa staráte, záujem o vieru, prípadne aký duchovný program im ponúkate?

V rámci Spišskej katolíckej charity máme svojho duchovného správcu ThLic. Vladislava Sanigu, ktorý naše zariadenie navštevuje pravidelne a nielen vysluhuje sv. omše v kaplnke zariadenia, ale je klientkami vyhľadávaný pre duchovné rozhovory. Keďže je „človek zvonka“, nestranný a nezaujatý, dievčatá tieto rozhovory vyhľadávajú. My ako zamestnanci sme týmto aktivitám naklonení, keďže naše zariadenie je rodinného typu, chceme vytvárať veľa priestoru na ventiláciu a motiváciu klientok a vítame každý priestor a záujem, ktoré im môžeme poskytnúť.

Sú súčasťou vašej práce s deťmi aj dobrovoľníci – ak áno, akú máte s nimi skúsenosť?

Dobrovoľníci sú nám veľmi nápomocní najmä v rámci realizovania verejných zbierok, pri voľnočasových aktivitách s klientkami, pri doučovaní klientok v rámci prípravy na školské vyučovanie. Ich nasadenie a zápal sú veľmi vítané a prinášajú nový impulz do práce s klientkami.

Spolupracujete aj ďalej s deťmi a klientkami, ktoré vaše zariadenie opustia – ak áno, ako?

Áno, spolupracujeme, a to najmä v rámci Poradne sv. Bakhity, kde sociálny poradca poskytuje špecializované sociálne poradenstvo. Raz ročne usporiadavame stretnutie „Veselá záhrada“, kde sa okrem našich dobrodinco, klientov a ich rodín stretávajú aj bývalé klientky. Veľmi nás teší, keď prídu dievčatá aj so svojimi rodinami, deťmi a manželmi, vtedy vidíme, že naša práca má zmysel.

foto: archív Anny Bodoríkovej

Čím vás osobne naplňa práca s deťmi?

Práca s deťmi a mládežou je práca plná zvrátov, dynamiky, prináša mi do života sviežosť a tvorivosť, nové pohľady a veľkú vďačnosť, ak sa niečo podarí.

Aké sú vaše plány do budúcnosti, kam by ste sa chceli ako zariadenie posunúť?

Našu prácu sa snažíme neustále inovovať, hľadáme nové prístupy a pracujeme na vytváraní domáceho a útulného prostredia pre našich klientov, ale aj v rámci pracovného tímu. Minulý rok (2015) sme rozšírili svoje služby o spomínanú nocľaháreň pre matky s deťmi, ktorá sa odlišuje od iných nocľahární tým, že matka s dieťaťom tu môže tráviť aj čas počas dňa, má poskytnutú celodennú stravu, ona aj jej dieťa. V budúcnosti vidíme ako potrebnú službu v našom regióne zariadenie podporovaného bývania, tam momentálne smerujú naše plány.

Ján Michalský

Dom Caritas sv. Jozefa a jeho deti

Dom Caritas sv. Jozefa v Spišskej Novej Vsi je zariadenie, ktoré od roku 1992 poskytuje celoročný pobyt pre ťažko mentálne, fyzicky a zmyslovo postihnuté deti vo veku 5 až 18 rokov, ako aj denný pobyt pre stredne a ľahko mentálne a fyzicky postihnutých. Podáva tiež pomocnú ruku ženám – bezdomovkyniam počas tehotenstva a poskytuje sociálne služby starým a sociálne odkázaným ľuďom. Tému práce s deťmi nám priblížila Alexandra Hovancová, súčasná riaditeľka domu.

O koľko detí sa v zariadení aktuálne staráte a v akom sú veku?

Čo sa týka počtu detí, je to trošku zložitejšie, keďže náš dom je rozdelený na niekoľko druhov zariadení. V rámci DSS s celoročným druhom pobytu sa staráme o 19 ťažko postihnutých detí a dospelých (vo veku od 6 do 45 rokov, priemerný vek 25 rokov), v rámci denného stacionára s týždennou formou pobytu o ďalších 3 dospelých (vo veku od 17 do 32 rokov, priemerný vek 24 rokov) a denný stacionár pre ťažko postihnutých navštevuje 14 detí (vo veku od 3 rokov do 17, priemerný vek 9 rokov) a 5 dospelých (vo veku od 21 do 33 rokov, priemerný vek 26 rokov). Súčasťou nášho zariadenia je od začiatku tohto roku i detský domov, kde sa momentálne staráme o 7 detí (vo veku od 7 mesiacov do 27 mesiacov, priemerný vek 14 mesiacov). Zariadenie núdzového bývania pre týrané matky s deťmi poskytuje sociálne služby na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb a na riešenie krízovej sociálnej situácie z dôvodu týrania. Momentálne máme v zariadení 8 klientov.

Ako vyzerá vaša budova, priestory, ktoré vám vytvárajú zázemie na prácu?

Naša budova je veľmi nepravidelného tvaru, pozostáva z množstva miestností. Na spodnom poschodí sa nachádza kuchyňa, práčovňa, sklad potravín a materiálu, jedáleň, niekoľko kancelárií (riaditeľňa, ekonómka, zástupkyňa), veľká klavírna herňa, ktorá sa

dá predeliť posuvnými dverami, samozrejme, sociálne zariadenia a miestnosť pre zdravotníka, ďalej je to niekoľko miestností, ktoré slúžia ako chránená dielňa, a dve miestnosti pre deti z denného pobytu. Na hornom poschodí máme dva bloky predelené chodbou, v každom bloku je niekoľko izieb pre deti, herňa, sociálne zariadenia a dve kúpeľne, v prvom bloku je vzadu kaplnka a ešte kancelária,

v druhom bloku mliečna kuchynka. Máme k dispozícii i terasu, kam majú deti z horných herní jednoduchý prístup, a dostatočne veľký ohradený dvor s hojdačkou a altánkom. Deti majú pravidelný režim, ktorý im pomáha sa orientovať – budíček, ranná hygiena, raňajky, doobedný pobyt v herniach, desiata, toaleta, obed, toaleta, poobedný pobyt v herniach, olovrant, toaleta, večera, toaleta, večerný pobyt na izbách, večerná toaleta a spánok.

Aké aktivity s deťmi realizujete, prípadne do akých zaujímavých podujatí sa počas roka zapájate?

Počas dňa vykonávajú opatrovatelia s deťmi v herniach rôzne aktivity – kreslia, spievajú, vyšívajú, vyrábajú keramiky, hrajú hry, prechádzajú sa vonku a podobne. Všetko závisí od momentálnej situácie v herni.

Počas roka organizujeme deň detí s aktivitami vonku, karneval, ples, týždňový výlet do Starej Lesnej, s niektorými deťmi navštevujeme detské omše v meste, a príležitostné výlety napr. na Košiarny briežok, do zoo, ako aj prechádzky do lesa.

foto: archív A. Hovancovej

foto: archív A. Hovancovej

Nemôžeme to brať len ako prácu, je to poslanie.

Čo vnímate ako pozitívne na práci v rámci charity, práci s deťmi?

Z môjho pohľadu je dobré najmä to, že všetci ľudia, čo tam pracujeme, sme tam pre našich klientov. Dovolím si citovať nášho riaditeľa pre krízovú intervenciu, pána Michala Filička: „Charita je Božie dielo.“ A tak to vnímam ja a naši zamestnanci. Nemôžeme to brať len ako prácu, je to poslanie.

Pomáhajú vám v rámci služby aj dobrovoľníci – ak áno, akú máte s nimi skúsenosť?

Momentálne máme v zariadení 2 dobrovoľníkov, ktorí nám veľkou mierou pomáhajú pri zabezpečení chodu domu. Pre človeka s dobrovoľníckym srdcom je zmyslom života použiť seba ako nástroj pomoci iným bez toho, aby čakal nejakú protihodnotu. Skúsení dobrovoľníci zostávajú v tejto službe práve preto, lebo majú pocit, že dosiahli to, čo dosiahnuť chceli, a tak iba naplňajú zmysel svojho života. Ja som nesmierne vďačná Pánu Bohu za každého dobrého človeka, ktorý nám pomáha.

Majú deti, o ktoré sa staráte, záujem o vieru a aký duchovný program im ponúkate?

Deti sú v našom zariadení vedené k viere, a hoci nedokážeme určiť, nakoľko sú schopné otázkam viery porozumieť a čo pre ne znamená, celkovo ich reakcie na aktivity spojené s vierou a náboženstvom vnímame pozitívne. Čo sa týka konkrétneho duchovného programu, niekoľkokrát do mesiaca mávame v kaplnke, ktorá je súčasťou nášho domu, sväté omše. Tých sa zúčastňujú deti i zamestnanci. Niektoré deti dokážu reagovať na liturgické úkony, ako prežehnať sa, pokľaknúť si, dať si znak pokoja, iné aspoň rešpektujú priestor a v kaplnke sa stíšia. Veľkú radosť majú zo spevu náboženských piesní, či už ide o ukazovačky, alebo piesne z JKS. Taktiež sa s deťmi pravidelne modlíme ruženec, alebo iné príležitostné modlitby – pred jedlom, po jedle, pred spaním. Zároveň majú deti možnosť prijímať vďaka nášmu charitnému duchovnému správcovi sviatosti – či už ide o krst, prvé sväté prijímanie, alebo sviatosť zmierenia.

Ján Michalský

foto: archív A. Hovancovej

Adoptívni rodičia odpovedali na naše otázky

Projekt Adopcia na diaľku®, ktorý vďaka SKCH na Slovensku úspešne pôsobí už 20 rokov, pomáha deťom po celom svete. Základ tejto pomoci tvoria pravidelné dary od adoptívnych rodičov, ktorí sa rozhodli podporovať konkrétne dieťa v konkrétnej krajine. V nasledujúcej ankete, s ktorou sme ich oslovili, sme spoločne hľadali odpovede na otázky, ktoré nám priblížia ich vnútorné odhodlanie a snahu ponúknuť deťom niečo viac, ako by bez ich pomoci dostali. A tu sú naše otázky pre nich:

Ako dlho ste adoptívnymi rodičmi v projekte Adopcia na diaľku®?

Jeden rok. Podporujem študenta bohoslovca na Ukrajine. Ukrajinu som si vybrala preto, že je veľa projektov, ktoré pomáhajú v rozvojových krajinách, v Afrike a podobne. Málo sa pomáha chudobným na našom kontinente a núdzni ľudia sú aj v Európe. Ukrajina je mi blízka aj svojou mentalitou, kultúrou a náboženskou orientáciou. SKCH je pre mňa dôveryhodnou organizáciou a takisto považujem za dôveryhodný aj projekt Adopcia na diaľku®.

Marianna, Sobotište

Adoptívnym rodičom v projekte Adopcia na diaľku® som niečo vyše roka. Podporujem dieťa v Ugande, pretože život detí v tejto krajine je veľmi ťažký. A keď si predstavím, koľko detí je postihnutých vírusom HIV, nemôžem byť ľahostajný. Myslím si, že tento projekt je veľmi dobrý spôsob, ako deťom v núdzi aspoň trošku uľahčiť život.

Jozef, Brezno

Do Adopcie na diaľku som sa prihlásila v roku 2003. Moja „dcéra“ Jashavanthi sa v roku 2014 už osamostatnila a odvtedy mám v Indii „syna“ Prajwala. Chcela som skrátka pomôcť niekomu, kto to potrebuje, nevyberala som krajinu. Každé dieťa je pre mňa ako nepopísaný list. SKCH vtedy spolupracovala s Indiou, tak som vzala prvú žiadosť, ktorá bola na rade. Keďže sa mi v živote veľa dostalo, cítim ako svoju povinnosť podeliť sa, vrátiť to aj takýmto spôsobom.

Zuzana, Bratislava

V ktorej krajine ste sa rozhodli podporiť dieťa, a prečo práve v tejto krajine?

Naša škola (Gymnázium sv. T. Akvinského, Košice) sa zapojila už dávnejšie. Prvé adopcie sa začali v roku 2000. Odvtedy niektoré naše deti už boli vyradené z projektu (takých detí bolo 12), najviac nás tešilo, ak to bolo z dôvodu, že ukončili štúdium a našli si prácu. V súčasnosti podporujeme 6 detí z Indie a 5 z Haiti – adoptívnymi rodičmi sú študenti viacerých tried i učitelia. Prvé naše deti boli z Indie, neskôr sme mali ďalšie z Albánska, ktoré potom už boli tiež medzi vyradenými – a ďalšie deti, ktoré sme prijali, boli z Haiti. Všetky tieto regióny patria medzi veľmi chudobné a uvedomujeme si, že aj keď nemôžeme vyriešiť otázku biedy vo svete, aj každá malá pomoc je určite potrebná.

My 1.A sme sa vďaka našej triednej rozhodli pre adopciu chlapčeka. Týmto sme ho začali podporovať a prispievať mu na vzdelanie, potraviny, lieky a všetko iné, čo potrebuje a má toho nedostatok. Sme veľmi radi, že sme sa takto rozhodli, pretože si uvedomujeme, že všetko, čo máme a berieme to ako samozrejmosť, tak to iní možno nemajú a trpia v chudobe.

Soňa

Do projektu Adopcia na diaľku® som sa zapojila v auguste tohto roku. Podporujem dieťa z katolíckeho útulku v Kapčagaji v Kazachstane. Občas si pozerám na internete stránku SKCH, na ktorej ma zaujal najmä projekt Adopcia na diaľku®, a nejaký čas som zvažovala, že sa do tohto projektu zapojím. Keď som si začiatkom augusta prečítala informáciu o katolíckom útulku v Kapčagaji a o osudoch detí, ktoré v ňom žijú, už som neváhala a prihlásila som sa do projektu. Táto forma pomoci sa mi páči pre svoju adresnosť. Podporujem konkrétne dieťa, od ktorého mám aj spätnú väzbu, čo je veľmi milé a príjemné.

Monika, Vyhne

V projekte som druhý rok. Dieťa mám adoptované vo Vietname. Mal som osobne možnosť spoznať fungovanie a efekt pomoci na Haiti. Vzhľadom na svoje finančné možnosti som neváhal, a bez obáv budem podporovať túto myšlienku aj do budúcnosti. Je to šlachetná myšlienka, šírim ju ďalej medzi blízkych a nech sa darí naďalej pomáhať. Pán Boh odpláť všetkým, ktorí prispeli a distribuujú pomoc a lásku.

Adam, Trnava

Naše spoločenstvo prispieva od roku 2007. Prvú adopciu máme v Albánsku, postupne sme si pribrali ďalšie dve krajiny. Pre Albánsko sme sa rozhodli preto, že dobre poznáme aktivity saleziánov na Slovensku a vedeli sme, že pôsobia aj v Albánsku. Sestru Magdu poznáme ešte z čias štúdií. Bola nám známa slabá životná úroveň a ťažké podmienky, v akých vyrastajú deti v tejto krajine. Preto sme sa rozhodli prispievať na ich potreby, predovšetkým na vzdelávanie, aby neboli odsúdené zostať doma v osade len pri práci na poliach alebo pasení kráv či oviec.

Ružencové bratstvo, Bzovík

Do projektu Adopcia na diaľku sme sa zapojili hneď od začiatku, v decembri 1996, na základe výzvy Slovenskej katolíckej charity v Katolíckych novinách. Pre podporu dieťaťa z Bosny a Hercegoviny sme sa rozhodli z dôvodu pomôcť ľuďom v krajine po vojenskom konflikte. India je zase zaujímavá krajina z geografického aj ľudského hľadiska. Pozornosť na veľkú hmotnú aj duchovnú biedu mnohých ľudí tejto krajiny upriamila hlavne Matka Tereza z Kalkaty. Naše dve indické deti sa už postavili na vlastné nohy, a tak pokračujeme v pomoci ďalším dvom. Deti a rodiny, z ktorých pochádzajú, sú odkázané na pomoc druhých. náš príspevok na podporu síce nie je veľký, ale pomôže dieťaťu získať vzdelanie a v konečnom dôsledku i živobytie.

Rodina Petříková, Bratislava

Do Adopcie na diaľku® som zapojený 4. rok. Postupne som si adoptoval dieťa z Haiti, Vietnamu a Ugandy. Hľadal som tú správnu formu pomoci, ktorá nevytvára závislosť. Dať človeku cez vzdelanie „udicu a nie rybu“. Prečo im pomôcť? Lebo sme im to dlžní, všetci, čo si užívame „lepší svet“.

Juraj, Levoča

Do projektu sme sa zapojili pred piatimi rokmi. Krajinou, v ktorej sme sa rozhodli podporiť dieťa, je Vietnam. Dôvod, prečo sme sa rozhodli podporovať, bol ten, že suma, ktorú posielame, nám nechýba, ale tomu dieťaťu mení život a dáva lepšiu budúcnosť.

Mária, Ružomberok

Prispievame 3 roky. Pre adopciu v Albánsku sme sa rozhodli z vďačnosti, že sa nám narodilo zdravé dieťa, ktoré nie je v núdzi. Pretože je to jednoduchá forma pomoci. A čo sa týka financií, nám to nebude chýbať, a dieťaťu to iste pomôže.

Roman, Mária, Edko, Maroško a Indriti

Adoptívnymi rodičmi sme dva roky. Podporujeme dve deti v Kazachstane, pretože túto krajinu poznáme dosť dobre. S manželom sme žili v Astane niekoľko rokov. V tomto meste môžete vidieť nádherné budovy, po uliciach jazdia luxusné autá, ale stačí, aby ste prešli niekoľko kilometrov za mesto, a vidíte biedne chatrče, pozbíjané z dosiek a vlnitého plechu. Po ulici behajú bosé a špinavé deti, o ktoré sa nikto poriadne nestará. Mnohí rodičia týchto detí sú alkoholici a deti sú často ponechané samy na seba. Na Slovensko sme sa vrátili pred necelými tromi rokmi, ale už počas pobytu v Kazachstane sme rozmýšľali, ako by sme mohli pomôcť týmto deťom. Často sme o tom hovorili s našimi kazašskými priateľmi Olegom a Irinou. Tesne pred našim odchodom domov nás zobrali na výlet do Karagandy, kde sme navštívili aj Charitu Kazachstan, pretože Oleg s Irinou mali nejaké informácie o tom, že Charita Kazachstan spolupracuje so SKCH. Tu sme sa stretli s Oksanou Sysoevou, ktorá nám povedala o projekte Adopcia na diaľku®. Bola veľmi šťastná a vďačná, že SKCH zapojila do tohto projektu deti z Kazachstanu. Veľmi chválila nielen projekt, ale aj spoluprácu s Petrom Knapíkom, ktorý pracuje v SKCH ako manažér projektu. Krátko po našom návrate domov sme kontaktovali pána Knapíka a stali sme sa adoptívnymi rodičmi dvoch detí. Chceli by sme ešte poďakovať Slovenskej katolíckej charity za tento vynikajúci projekt, ktorým veľmi pomáhajú tým najzraniteľnejším.

Lucia a Jakub, Banská Bystrica

Adoptívnym rodičom som asi dva a pol roka. Podporujem dieťa v Ugande, pretože chudoba v afrických krajinách je extrémna a myslím si, že najviac trpia deti. O siroťtinci, ktorý v Ugande postavila a aj prevádzkuje SKCH, som sa dozvedela od známej, ktorá tam tiež podporuje dieťa, a tak som sa rozhodla, že sa pridám aj ja. Táto forma pomoci je pre mňa dostatočne dôležitá na to, aby som sa do nej zapojila.

Jana, Nováky

Už 4 roky som „adoptívnou mamou“ pre dievčatko z Haiti. Rozhodla som sa podporiť dieťa z Haiti, jednej z najchudobnejších krajín sveta. Táto forma pomoci je podľa mňa najlepšou cestou, ako dať dieťaťu šancu na lepšiu budúcnosť. Vzdelanie je vysoká hodnota a verím, že môže pomôcť k tomu, aby dieťa v dospelosti mohlo mať uplatnenie a šancu zarábať si na živobytie.

Andrea, Žilina

Martina Borčíková

Vietnam, krajina bojujúca s traumami, ktoré sú nám na Slovensku známe z našej nedávnej minulosti. Chudobou a sociálnou nestabilitou v krajine trpia najmä deti, pre ktoré je školská dochádzka finančne náročnou výzvou. Problémy so vzdelávaním vietnamských detí pomáha

riešiť aj SKCH, ktorá v súčasnosti podporuje v rámci projektu Adopcia na diaľku® vzdelávanie 194 detí. Prispieva tak k tomu, aby nová generácia dokázala smerovať budúcnosť krajiny k lepšiemu a spravodlivejšiemu systému.

foto: Michal Fulier

Maľovaná krížovka

Riešením maľovaných krížoviek je obrázok, ktorý vznikne vyfarbením jednotlivých políčok poľa podľa legendy. Legendu tvoria čísla, ktoré reprezentujú veľkosti jednotlivých blokov (počet políčok idúcich nepretržite za sebou). Legenda je udávaná vo vodorovnom aj zvislom smere.

[illegible]

foto: Ján Michalský

Potravinová pomoc na Slovensku

Vo štvrtok 21. júla 2016 sa oficiálne začala prvá distribúcia potravinových balíčkov v rámci Operačného programu FEAD (OP FEAD), prostredníctvom ktorého sa v období najbližších štyroch rokov bude realizovať distribúcia potravinových a hygienických balíčkov na Slovensku. Medzi partnerské organizácie, ktoré budú distribúciu potravinových a neskôr aj hygienických balíčkov zabezpečovať, patrí okrem Slovenského červeného kríža a Charity sv. Alžbety aj Slovenská katolícka charita (SKCH).

Fond európskej pomoci pre najodkázanejšie osoby (FEAD), z ktorého sa táto pomoc prostredníctvom OP FEAD realizuje, vznikol v marci 2014 s hlavným cieľom prelomiť začarovaný kruh chudoby a deprivácie v podmienkach EÚ. FEAD sa v rámci 28 krajín EÚ zameriava na poskytovanie nefinančnej pomoci členom najzraniteľnejšej skupiny osôb. Rozsah pôsobnosti je nastavený tak, aby v každej krajine EÚ pomohol príslušný operačný program prispôsobiť pomoc potrebám, ktoré zohľadňujú špecifickú situáciu v danej krajine.

V rámci OP FEAD sa na Slovensku budú na základe získaných národných štatistík realizovať 4 opatrenia – poskytovanie potravinových balíčkov so sprievodnými opatreniami ako nástroj riešenia potravinovej deprivácie, poskytovanie teplého jedla so sprievodnými opatreniami ako nástroj riešenia potravinovej deprivácie, podpora distribúcie darovaných potravín a poskytovanie hygienických balíčkov so sprievodnými opatreniami ako nástroj riešenia materiálnej deprivácie. V rámci potravinovej pomoci bude rozdistribuovaných 103 259 potravinových balíčkov určených pre 49 349 konečných príjemcov.

Zdrojovou databázou na výber konečných príjemcov sú pravidelne aktualizované administratívne údaje Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny SR. Samotný sociálny balíček obsahuje 21 druhov potravín. Okrem trvanlivých potravín obsahuje aj potraviny, ktoré si nevyžadujú ďalšiu tepelnú úpravu, prípadne náročný proces spracovania. Pri výbere položiek potravinových a hygienických balíčkov sa zohľadňovala aj ich konečná hmotnosť, aby s poskytnutými balíčkami mohli ľahko manipulovať tak muži, ako aj ženy.

SKCH bude zabezpečovať distribúciu potravinovej pomoci prostredníctvom siete diecéznych a arcidiecéznych charít v 41 okresoch na celom Slovensku. Celkovo tak SKCH rozdistribuuje 46 026 potravinových balíčkov pre 21 760 konečných príjemcov. „Distribúciu potravinových balíčkov vnímame ako veľkú príležitosť, ako pomôcť ľuďom v núdzi na celom Slovensku. Veríme, že aj vďaka distribuovaným potravinám sa zlepší životná situácia mnohých rodín a jednotlivcov,“ uviedol generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

SKCH spustila v rámci prvej distribúcie pre potrebu lepšej informovanosti aj webovú stránku www.potravinovapomoc.sk, ktorá poskytuje základné informácie o celom projekte.

Ján Michalský

Operačný program potravinovej a základnej materiálnej pomoci na roky 2014 - 2020 (OP FEAD)
Projekt spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Poskytovanie potravinových balíčkov so sprievodnými opatreniami ako nástroj riešenia potravinovej deprivácie

RADOŠŤ POMÁHAŤ

Príďte do vybraných obchodov **Tesco** medzi **24. a 26. novembrom 2016**, nakúpte trvanlivé potraviny a venujte ich ľuďom v núdzi.

Kúp ma
a pomôž
dobrej veci

Odovzdaj ma
pri východe

Mňa tiež

TESCO

Radost' z dobrých vecí

Tesco finančne
navýši vaše dary

o **20%**

tesco.sk/potravinova-zbierka